

ภาวะสังคมไทยไตรมาสสี่และภาพรวม ปี 2565

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ความเคลื่อนไหวทางสังคม

มิติ	Q4/2565	ทั้งปี 2565
การจ้างงาน	+1.5 %	+1.0 %
• ภาคเกษตร	- 3.4 %	- 1.2 %
• นอกภาคเกษตร	+ 3.9 %	+ 2.0 %
อัตราการว่างงาน	=1.15 %	=1.32 %
หนี้สินครัวเรือน	+3.9 % (Q3/2565)	N.A
	86.8 % ต่อ GDP	
การเจ็บป่วยด้วยโรคเฝ้าระวัง	+308.4 %	+134.9 %

สถานการณ์ทางสังคม

มิติ	Q4/2565	ทั้งปี 2565
การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	+3.7 %	+1.9 %
• เครื่องดื่มแอลกอฮอล์	+ 5.3 %	+ 3.4 %
• บุหรี่	+ 0.8 %	- 0.4 %
คดีอาญา	-5.9 %	-18.4 %
อุบัติเหตุจราจร	+1.1 %	+4.9 %
การคุ้มครองผู้บริโภค	-25.7 %	+9.6 %
• สินค้าและบริการ	+ 7.2 %	+ 16.0 %
• กิจการโทรคมนาคม	- 74.0 %	- 13.5 %

“ อินเทอร์เน็ต : โอกาสและข้อจำกัด ในการยกระดับการศึกษาของเด็กไทย ”

Internet : ตัวกลางในการเข้าถึงองค์ความรู้ ช่วยลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาและนำไปสู่การขยายตัวทางเศรษฐกิจ

โรงเรียนมีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต เพิ่มขึ้น 1% **GDP per capita เพิ่มขึ้น 0.11%** (EU, 2021)

ข้อจำกัด ในการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อยกระดับการศึกษาของไทย

- อินเทอร์เน็ตฟรียังไม่ครอบคลุม ทำให้เด็กต้องมีค่าใช้จ่ายอินเทอร์เน็ต
 - เด็กในครัวเรือนยากจน • อินเทอร์เน็ตบ้าน ≈ 20.35% ของรายได้
 - อินเทอร์เน็ตมือถือ ≈ 15.88% ของรายได้
- สถานศึกษา 5.3% ยังไม่มีอินเทอร์เน็ต โดยเฉพาะในสังกัด สอ. (1,306 แห่ง) และสังกัด กทม. (257 แห่ง)
- รูปแบบสัญญาณที่โรงเรียนใช้เชื่อมต่อยังมีประเด็นด้านคุณภาพ
 - เด็ก ▶ ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในการเชื่อมต่อเป็นหลัก
 - โรงเรียน ▶ ส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ตแบบสายโทรศัพท์ (ADSL) : เสียค่าใช้จ่ายซึ่งอาจส่งผลต่อคุณภาพสัญญาณ
- เด็ก Gen Z มีเพียง 54.1% ที่ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษา

ประเด็นที่ควรดำเนินการในระยะถัดไป

- เร่งขยายโครงข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง
- ส่งเสริมการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต โดยเฉพาะเด็กในครัวเรือนยากจน
- สร้างความรู้ ความเข้าใจ และการตระหนักรู้ถึงความสำคัญของอินเทอร์เน็ตต่อการศึกษา

“ เรียนรู้การกำหนดค่าจ้างจากต่างประเทศ ”

คำจ้าง → สะท้อนคุณภาพชีวิตของแรงงานโดยตรง

คำจ้างที่เหมาะสม

- ▶ แรงงานมีคุณภาพชีวิตที่ดี ▶ จูงใจให้แรงงานพัฒนาทักษะ
- ▶ ช่วยแก้ปัญหาความยากจนและลดความเหลื่อมล้ำ

รูปแบบการกำหนดค่าจ้างทั่วโลก

คำจ้างขั้นต่ำ	โครงสร้างค่าจ้าง	การเจรจาต่อรอง / กลไกตลาด
เพื่อให้แรงงานได้รับค่าจ้างที่เพียงพอต่อความต้องการขั้นพื้นฐาน	เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่แรงงานมากขึ้น โดยคำจ้างจะเพิ่มตามประสบการณ์/ทักษะ	เป็นการเจรจาต่อรอง นายจ้างและลูกจ้าง บางกรณีสหภาพแรงงาน อาจเข้ามามีบทบาท
ประเทศทั่วโลก 92% มีการกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำ	มีการใช้ใน ประเทศอินโดนีเซียและ เทกซัสเมืองนิวยอร์ก	นิยมใช้ใน กลุ่มประเทศนอร์ดิก

หลายประเทศมีกำหนดค่าจ้างด้วยวิธีผสมผสาน อาทิ สิงคโปร์ / สหราชอาณาจักร / นิวซีแลนด์ / อินโดนีเซีย

การกำหนดค่าจ้างของประเทศไทย

คำจ้างขั้นต่ำ	อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ	คำจ้างตามกลไกตลาด
คำจ้างขั้นต่ำของไทย เพียงพอสำหรับแรงงาน 1 คน	ปัจจุบันมีการกำหนดใน 129 สาขาอาชีพ	มักเกิดในกลุ่มแรงงานทักษะระดับกลางขึ้นไป
แต่แรงงานที่ได้ค่าจ้างขั้นต่ำกว่า 95.8% เป็นผู้ประกอบการไม่ใช้แรงงานแรกเข้า	ถือเป็นกลไกที่ช่วยให้แรงงานได้รับค่าจ้างตามระดับทักษะ	แต่บทบาทของสหภาพแรงงานของไทยยังไม่มาก โดยมีแรงงานเพียง 4.4% ที่เป็นสมาชิก

ไทยยังต้องสร้างการตระหนักรู้ถึงความสำคัญและสนับสนุนให้แรงงานเข้าฝึกอบรมและทดสอบเพื่อเพิ่มทักษะโดยเฉพาะแรงงานที่มีฝีมือ รวมถึงบูรณาการหลักสูตรการฝึกอบรมและทดสอบของแต่ละหน่วยงาน

“ การพัฒนาทักษะแรงงานไทย ทันทหรือไม่ต่อการเปลี่ยนแปลง ”

ผลของความก้าวหน้าของเทคโนโลยี

- งาน 1.1 พันล้านตำแหน่ง จะเปลี่ยนไป ภายในปี 2573
- แรงงานทั่วโลก 50% จำเป็นต้อง Reskill ภายในปี 2568

ประเทศไทยมีการกำหนด “อุตสาหกรรมเป้าหมาย”

- อุตสาหกรรมเดิมที่มีศักยภาพ (First s-curve)
- อุตสาหกรรมใหม่ (New S-curve)

ประเด็นปัญหาของการพัฒนาทักษะของไทย

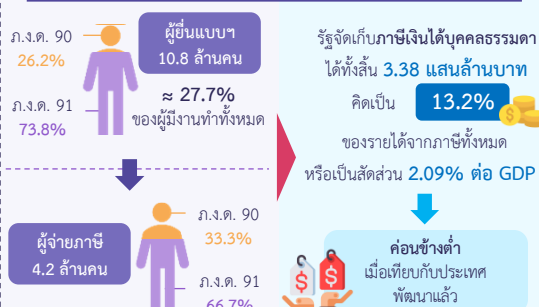
- ▶ ขาดการกำหนดชุดทักษะที่จำเป็นและสอดคล้องกับตลาดแรงงาน ทำให้แรงงานไม่ทราบทักษะที่ควรพัฒนา
- ▶ การอบรมตาม พ.ร.บ. ส่งเสริมฯ ส่วนใหญ่เป็นหลักสูตรพื้นฐาน 76% หลักสูตรขั้นสูง = 1%
- ▶ หลักสูตรการฝึกอบรมของภาครัฐยังขาดความทันสมัยและไม่ครอบคลุม เนื่องจากข้อจำกัดด้านงบประมาณ
- ▶ หลักสูตรการพัฒนาทักษะบางส่วนมีค่าใช้จ่ายสูง ซึ่งอาจเป็นข้อจำกัดด้านต้นทุนสำหรับผู้ที่ต้องการฝึกอบรม
- ▶ แรงงานไทยส่วนใหญ่มิระดับการศึกษาต่ำและไม่ได้ต้องการพัฒนาทักษะ อาจเป็นอุปสรรคในการเรียนรู้เทคโนโลยีขั้นสูง

แนวทางการพัฒนาทักษะในระยะถัดไป

- จัดทำชุดทักษะที่จำเป็นที่สอดคล้องกับความต้องการและทิศทางพัฒนาประเทศ
- ปรับบทบาทของภาครัฐให้เป็นผู้สนับสนุนและกำกับดูแล
- ส่งเสริมการฝึกอบรมในหลักสูตรระยะสั้นหรือขั้นสูง
- ส่งเสริมการฝึกงานของนักศึกษาให้พร้อมก่อนออกสู่ตลาดแรงงาน
- สนับสนุนและสร้างสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

บทความ “ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา : แหล่งรายได้รัฐและเครื่องมือลดความเหลื่อมล้ำ ”

สถานการณ์การจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ปี 2564

สภาพัฒนาและสาเหตุ

- แรงงานเกือบ 3 ใน 4 อยู่นอกกรอบภาษี** ซึ่งส่วนหนึ่งเนื่องจากกฎหมายและอีกจำนวนมากมีรายได้ถึงเกณฑ์แต่ไม่ยื่นแบบ
 - เงินได้บางประเภทไม่ต้องเสียภาษี** โดยเฉพาะแหล่งรายได้ที่มีมูลค่าสูงและสร้างความมั่งคั่งได้มาก
 - กลุ่มรายได้สูง ได้รับประโยชน์จากการหักค่าใช้จ่ายมากกว่า** กลุ่มรายได้ระดับกลาง
 - กลุ่มรายได้สูงลดหย่อนจากการสร้างหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคม** ให้แก่ตนเอง ขณะที่กลุ่มรายได้ต่ำกว่าใช้สิทธิลดหย่อนส่วนบุคคลเป็นหลัก
- อัตราภาษีที่ต้องจ่ายจริงต่ำกว่าอัตราภาษีที่กำหนด** และส่งผลให้ **ค่าสัมประสิทธิ์จีดีพีเพิ่มขึ้น**
- ข้อเสนอแนะ**
1. มีมาตรการในการนำคนทุกกลุ่มเข้าสู่ระบบภาษี
 2. ทบทวนการยกเว้นภาษีให้คนรายได้บางประเภท
 3. ทบทวนสิทธิประโยชน์การหักค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อน
 4. นโยบายของรัฐบาลจะต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์ของประชาชน